

192.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 marca 1925 r.

w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategorii zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na mocy ustępu 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy, zatrudnieni w następujących przedsiębiorstwach państwowych: kopalniach węgla kamiennego i ropy naftowej, fabryce olejów mineralnych w Drohobyczu, odbieralni ropy w Modryczu, fabryce związków azotowych w Chorzowie, hucie „Blachownia”, tartakach i zakładach obróbki drewna, oraz zakładach przemysłowo-szkolnych dla inwalidów w Piotrkowie.

§ 2. Podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia wykwalifikowani robotnicy zatrudnieni przy perjodycznych robotach okresowych:

- 1) na kolejach państwowych,
- 2) ziemnych i budowlanych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze wojskowe i w magazynach wojskowych,
- 3) budowlanych, drogowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych) i meljoracyjnych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze państwowe i samorządowe, oraz

4) we wszystkich przedsiębiorstwach państwowych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Robotnicy niewykwalifikowani, zatrudnieni przy robotach, określonych w p. 1. 2 i 4 § 2 niniejszego rozporządzenia, oraz przy robotach budowlanych, prowadzonych we własnym zarządzie przez władze państwowe, z wyjątkiem robót przy budowie telegrafów i telefonów, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia:

a) o ile te roboty trwają normalnie dłużej niż 6 miesięcy w roku, oraz

b) o ile robotnicy ci w ostatnich 12-tu miesiącach przed przyjęciem ich do tych robót pozostawali co najmniej przez 10 tygodni w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650).

§ 4. Przedsiębiorstwa i zakłady pracy związków samorządowych obowiązane są zabezpieczyć te kategorie zatrudnionych robotników, którym na wypadek zwolnienia, przedsiębiorstwa te nie zapewnią zabezpieczenia w okresie ich bezrobocia na podstawie obowiązujących regulaminów, uchwalanych przez

organy reprezentacyjne odnośnych związków samorządowych.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 15 dni po jego ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

193.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 lutego 1925 r.

w sprawie sprzedaży wyrobów tytoniowych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie art. 13, 33 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopole tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego ustanawia się rejonowe hurtownie tytoniowe.

Granice rejonów hurtowni tytoniowych ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W każdym rejonie będzie jeden lub kilku rejonowych hurtowników tytoniowych.

§ 2. Wydane na powyższym obszarze po myśli § 20 ustęp 3 rozporządzenia z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) prowizoryczne zezwolenie na prowadzenie hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych zostaną wymienione na nowe dokumenty koncesyjne, a to:

A) Sprzedawcom wyrobów tytoniowych, którzy w czasie od 1 lipca 1924 r. do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wykonywali hurtową sprzedaż samoistnie w rozumieniu § 8 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 285) lub w połączeniu z handlem towarów korzennych wydadzą izby skarbowe, względnie upoważnione przez nie urzędy skarbowe akcyz i monopolów dokumenty koncesyjne na rejonowe hurtownie tytoniowe w dotychczasowych lokalach.

Oprócz tych sprzedawców koncesje na hurtownie rejonowe w razie stwierdzonej potrzeby wydawane będą w każdym wypadku za osobnym zezwoleniem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w pierwszym rzędzie osobom wymienionym w punkcie 1 ustęp a—d rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1022).

B) Sprzedawcom wyrobów tytoniowych, prowadzącym dotąd prowizorycznie hurtową sprzedaż na zasadzie § 20 ustęp 3 rozporządzenia z dnia

24 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), a wykonywującym w czasie od 1 lipca 1924 r. do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia sprzedaż wyrobów tytoniowych w połączeniu z innymi przedsiębiorstwami, jak wymieniono pod A), wydadzą izby skarbowe względnie upoważnione przez nie urzędy skarbowe akcyz i monopolów dokumenty koncesyjne na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych (sklepy tytoniowe) w dotychczasowych lokalach.

§ 3. Nowe dokumenty koncesyjne, wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia dawnym sprzedawcom wyrobów tytoniowych będą nadal prowizoryczne i ważne do czasu unormowania sprawy w drodze rewizji koncesji po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1022).

§ 4. Rejonowi hurtownicy tytoniowi obowiązani będą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wyznaczonych im państwowych magazynach wyrobów tytoniowych w ilościach dostatecznych do zaopatrzenia detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych odnośnego rejonu. Nabyte wyroby tytoniowe mogą sprzedawać częściowo detalicznie we własnych sklepach detalicznych konsumentom po cenach taryfowych, resztę zaś pozbywać będą, za opustem ustalonej przez Ministra Skarbu prowizji detalicznej, innym sprzedawcom detalicznym swego rejonu.

Ilości wyrobów tytoniowych, jakie hurtownicy tytoniowi mogą zatrzymać dla własnych detalicznych sprzedaży (sklepów tytoniowych), przy hurtowniach ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. W wypadku stwierdzenia przez organa kontroli skarbowej względnie urzędy skarbowe akcyz i monopolów, że rejonowy hurtownik tytoniowy z własnej winy nie wykupuje ilości wyrobów tytoniowych, potrzebnych do pokrycia zapotrzebowania detalicznych sprzedawców wyrobów tytoniowych karać go będą kompetentne władze skarbowe po myśli artykułu 33 ustęp 2 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409).

§ 6. Detaliczni sprzedawcy wyrobów tytoniowych, o ile w wyjątkowych wypadkach nie zostaną przydzieleni przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego do poboru bezpośrednio w państwowych magazynach wyrobów tytoniowych, obowiązani będą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w hurtowniach tytoniowych swego rejonu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem ulegają odpowiednim zmianom rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916), z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42 poz. 235) i z dnia 29 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 902).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

194.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 lutego 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 marca 1924 r. w celu wykonania ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Brzmienie § 7 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 marca 1924 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w celu wykonania ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 31 poz. 317) zmienia się w sposób następujący:

- 1) Zdanie ostatnie ustępu drugiego otrzymuje brzmienie: „Wpływy z tych dodatków powinny kasy skarbowe oraz celne, zachowywać w myśl § 52 instrukcji dla kas skarbowych na przychód do sum obrotowych w sumach dziennych na rachunek centralnej kasy państwowej jako dodatki komunalne do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”.
- 2) Ustęp siódmy otrzymuje brzmienie: „kasy skarbowe, oraz celne, zakładają osobne wykazy szczegółowe sum obrotowych na wpływy z dodatków komunalnych do podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, podsumowują je półmiesięcznie i w dniach 1 i 16 każdego miesiąca, przesyłają do centralnej kasy państwowej zawiadomienie wzór № 9 do § 52 instrukcji dla kas skarbowych, zawierające tylko ogólną sumę półmiesięczną za ubiegłą połowę miesiąca, oraz daty, pozycje dziennika przychodu, pod którymi są zachowane sumyienne. Na wykazie szczegółowym sum obrotowych czyni kasa adnotację o wysłaniu zawiadomienia. Izba skarbowa zapisuje w księdze sum obrotowych jedynie sumy półmiesięczne z wykazów szczegółowych, dotyczących wpływu powyższych dodatków.
- 3) W pierwszym zdaniu ustępu jedenastego po słowach „Na podstawie powyższego wykazu” dodaje się słowa: „oraz dołączonych do niego i wypełnionych przekazów do wypłaty”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*